

206 J. V. SNELLMAN – F. C. RONEBERG 9.XII 1856
SLS, Borgåsamlingen

Helsingfors den 9 Dec. 1856.

Högt aktade, goda Vän!

Med vanlig tröghet i brefväg utrustad, beder jag Dig tillskrifva hufvudsakligen denna min lofvärda egenskap, att jag så länge tegat.

Men dessutom var jag länge obesluten, om jag skulle för Litteraturbladet begagna Fredrique's sändning. Jag ville det icke för det fall, att samlingen snart kommit att utgifvas; ty det hade då varit illa, att då sprida bort stycken ur densamma.

Nu får jag på Litteraturbladet's vägnar förbindlig tacka för det öfversända, ehuru jag visst ännu gör mig smått samvete öfver att begagna det. Kanske kan det dock blifva bra nog, om Fredrique för stadigt deltager i Redaktionen, och när detta förråd blir slut, skrifver nytt. Det plär stimulera, när sådant helt färskt kommer ut till allmänheten. Sedan efter fyra fem år blir det då tid att få tillhoppa en rätt vacker samling och kanske trycka den i Sverige.

Jag hade icke betänkt, att en allmän titel var oundviklig och har nu vågat på en sådan. Blif nu ej ledsen, om den faller sig tåpig. Redaktionen har tagit detta på egna skuldror. Något sådant som »dikt och verklighet» ungefär måste jag anse mest passande. Men det anförda och annat desslikes skulle haft olägenheten att antyda, det de båda äro hållna mot hvarandra – hvilket så icke är eller skulle varit min mening om styckenas innehåll. Jag menar: de äro delvis – såsom i Danserskan t. ex. rena fantasier, men för det mesta reela genom sin tendens, gå in på lifvets verklighet, qvinnolifvets nemligen; och jag tänker mången skall med mig finna, att den bästa delen är tagen ur Ditt eget hjertas verklighet, kära Vän! Hur som helst, så gör min titel icke mycket till saken – hvarken till eller från. Ett fel har jag begått genom att icke numrera styckena.

Nästa års Januari häfte ämnar jag börja med Khanen's maka. Jag skall snart låta höra vidare af mig.

Din
tillgifne Vän
Joh. Vilh. Snellman

Helsa Runeberg! Ni borde komma hit i helgen, Tengström's till tröst och trefnad.

207 J. V. SNELLMAN – C. R. EHRSTRÖM 18.XII
1856
HUB, Diverse brev

Käre Carolus! Det är nu visst bra illa, att jag icke förr tillskrifvit Dig. Men det onödiga fjeskandet har verkligen smått förtretat mig.

Det rekomenderade brefvet skulle naturligtvis ligga kvar på posten. Man bruka i särskiltd brev avisera penningremitter, och om så skett skulle jag fått avisobrefvet äfven på landet.

När vidare ni ifrån en sådan der storsstad requirerar något citissime, borde ni ick glömma att uppgifva, med hvilken ångbåt eller på